

Meniu

Prima pagină
Luceafărul de seară
Editorial
Debut
Educație
Invitație la lectură
Comentarii
Atitudinii
Diverse
Istoria culturii
Interviu
Evenimente
Știri de presă
Contact

Caută pe sit

Arhiva

ianuarie 2024
decembrie 2023
noiembrie 2023
octombrie 2023
septembrie 2023
august 2023
iulie 2023
iunie 2023
mai 2023
aprilie 2023
martie 2023
februarie 2023
ianuarie 2023
decembrie 2022
noiembrie 2022
octombrie 2022
septembrie 2022
august 2022
iulie 2022
iunie 2022
mai 2022
aprilie 2022
martie 2022
februarie 2022
ianuarie 2022
decembrie 2021
noiembrie 2021
octombrie 2021
septembrie 2021
august 2021
iulie 2021
iunie 2021
mai 2021
aprilie 2021
martie 2021

Ionuț Caragea – Poem din volumul în pregătire „Umbră lucidă”: „Umbră cu ochii albaștri”

Articol scris de: Ionuț CARAGEA / 19 mart. 2016

Ionuț CARAGEA

Umbră cu ochii albaștri

aș fi vrut să fii
mai bun cu mine, tată
să mă-nveți ce înseamnă sufletul
sentimentele
aș fi vrut, dar nu te condamn
ai fost la rândul tău
un suflet orfan
care și-a căutat de unul singur
drumul în viață

acum ești doar o umbră
cu ochii albaștri
care mi se arată în vis
atât a mai rămas din tine
un cer infinit închis
în doi ochi albaștri

nici mâinile tale titanice
nici pieptul puternic
pe care adormeam ascultându-ți
bătăile atât de liniștitoare ale inimii
crezând că nu vei muri niciodată
nici vocea aspră și scurtă
de neînfricat lider
care acum mi se pare
prima notă din simfonia neterminată
a transformării mele

cât mi-aș dori tată
să te văd întorcându-te
la ora 17 de la serviciu
să mai caut bomboane
prin buzunarele hainelor tale

să-ți aduc o cană cu apă la pat
să mă iei din nou la grădină
să muncim pământul și să ne bucurăm
de roadele sale
cât mi-aș dori să strigi iarăși
pe terenul de rugbi
încurajându-mă să marc un eseu
cât mi-aș dori să-mi citești poemele
să-mi cunoști femeia pe care o iubesc
și să-mi ții în brațe fetița
cu ochi albaștri
nimic nu a fost în zadar
privind ochii copilului meu
mă gândesc la toate sentimentele
și la sufletul pe care n-ai reușit
să le transpui în cele mai
blânde cuvinte

dar poate că tocmai acesta
este paradoxul poeziei mele

eu sunt continuarea a tot ce
nu ai reușit tu să faci
așa cum copilul meu este
continuarea a tot ce
nu voi reuși eu să fac

ochii noștri albaștri
ne vor aduce mereu aminte
unde am fost, unde suntem
unde am rămas
și unde vom ajunge
să ne întâlnim
cerurile

Similare

Ionuț Caragea – Poem din volumul în pregătire „Umbră lucidă”: „Nepuțință”
13 martie 2016
În „Invitație la lectură”

Ionuț Caragea – Poem din volumul în pregătire „Umbră lucidă”: „Mă conformez banalului”
18 martie 2016
În „Invitație la lectură”

Arena cărții. Ionuț Caragea – Umbră lucidă, Ed. Fides, 2016
4 aprilie 2016
În „Evenimente”

Abonare la articole via email

Introduceți adresa de email pentru a primi notificări prin email când vor fi publicate articole noi.

Abonare

Alătură-te celorlalți 2.661 de abonați.

Articole asemănătoare

- Ionuț Caragea – Poem din volumul în pregătire „Umbră lucidă”: „Judecata de acum”
- Ionuț Caragea – Poem din volumul în pregătire „Umbră lucidă”: „Nepuțință”
- Ionuț Caragea – Poem din volumul în pregătire „Umbră lucidă”: „În spatele meu”
- Ionuț Caragea – Poem din volumul în pregătire „Umbră lucidă”: „Miracol inutil,”
- Ionuț Caragea – Poem din volumul în pregătire „Umbră lucidă”: „Cea dintâi cruce”

Lasă un comentariu

Nume [*necesar]

E-mail [*necesar]